

XV

Schildkröte

XXX

Schuldring

Gravskrift.

BERGEN, 1792.

Trykt i Hs. Kongl. Majestts. privilegerede Bogtrykkerie,
hos RASMUS H. DAHL.

XXX

Man nævner ingen qvindelig Dyd
som jo prydede den Siel
som boede i det Støv
som hviler herunder,
Støvet af

Den i Livet Velædle og Høyfornemme
Madame
Nu i Döden Salige

Magdalena Christine
Schielderup,

föd i Kiöbenhavn 1 December 1731,
död i Bergen 2 Januarii 1792.

104780

Efter 33 Aars kierligste Ægteskab
med den bedste Mand,
Den nu ved Alderdom, Sygdom og Sorg nedbøiede

Velædle Hr. Herman Hoc,

Förste Borgemeester i Raadstuen,
Men een af de förste blandt almindelig elskede Mænd
i Bergens Bye,

Hun födde ham 3 Sønner og 1 Datter,

Den ene lever glad i Evigheden,

De to bedrövede i Kiöbenhavn,

Datteren Hiemme,

For alleene at betale, og Hun har betalt,

Den heele Ömheds Gield,

Mand og Börn skyldte

En saadan Ægtefælle,

En saadan Moder,

Denne Salige var

Veninde med Troeskab,

Hustrue med sand Kierlighed,

Moder med Liv og Siel.

Derfor havde Hun retskafne Venners heele Höyagtelse,

Derfor var Hun den ömmeste Mands halve Siel,

Derfor blev Hun af tænkende Börn næsten tilbeedet.

Yndighed; Sagtmodighed, Fornuft,
Godædighed, Forsynlighed, Troeskab,
Disse vare Matronens Dyder,
Men usminket Gudsfrygt disse Dyders Krone.

Læser!

Her har du endog skriftligt Beviis for det fiste:
Følgende fundet i Hendes Liigtöy, af hende selv forfattet,
er större Skiönhed paa dette Sted,
end et meget bedre Vers af en meget heldigere Skiald.

Naar som nedlægget er min Krop i denne Klud,
Da löfet er min Aand fra Suk og Jammer ud,
Da er jeg sluppet ud fra Verdens Myre-Tue,
Ey frygter Plager meer, for intet Ondt tör grue,
Men sover södt udi min Grav og Jordens Skiöd,
Til jeg staaer op igien ved JESU Kraft og Död.

